

I. DISPOSICIÓN XERAIS

MINISTERIO DE FACENDA E ADMINISTRACIÓN PÚBLICAS

12399 *Real decreto 1021/2015, do 13 de novembro, polo que se establece a obriga de identificar a residencia fiscal das persoas que teñan a titularidade ou o control de determinadas contas financeiras e de informar acerca destas no ámbito da asistencia mutua.*

O intercambio internacional de información en materia financeira é un valioso instrumento para verificaren as administracións tributarias o correcto cumprimento das obrigas fiscais dos contribuíntes. Así o veñen recoñecendo nos últimos anos a escala internacional, tanto as distintas administracións comprometidas na loita contra a fraude fiscal como no ámbito da Unión Europea e da Organización para a Cooperación e o Desenvolvemento Económicos (OCDE).

Tomando como punto de partida o modelo de acordo intergubernamental para a mellora do cumprimento fiscal internacional e a aplicación da lei estadounidense de cumprimento tributario de contas estranxeiras (FATCA), negociado cos Estados Unidos conxuntamente por Alemaña, España, Francia, Italia e Reino Unido, en 2013 estes cinco países mostraron a súa intención de estender o intercambio automático de información ao maior número posible de países ou xurisdicións mediante o anuncio dun proxecto piloto común de intercambio de información fiscal de carácter multilateral, automático e estandarizado. A raíz desta iniciativa, a OCDE recibiu do denominado «G-20» o mandato de basearse no citado modelo de acordo intergubernamental para elaborar unha norma única internacional para o intercambio automático de información fiscal sobre contas financeiras.

Como resultado disto, a principios de 2014, a OCDE publicou o Modelo de acordo para a autoridade competente e o Estándar común de comunicación de información, e en xullo de 2014 o Consello da OCDE publicou os comentarios ao citado modelo de acordo e ao Estándar común de comunicación de información. Sobre estas bases, o 29 de outubro de 2014 un total de 51 países e xurisdicións asinaron en Berlín o Acordo multilateral de autoridades competentes sobre intercambio automático de información de contas financeiras, de conformidade co disposto no artigo 6 do texto consolidado do Convenio de asistencia administrativa mutua en materia fiscal, feito en Estrasburgo o 25 de xaneiro de 1988.

No ámbito da Unión Europea, a Directiva 2011/16/UE do Consello, do 15 de febreiro de 2011, relativa á cooperación administrativa no ámbito da fiscalidade e pola que se derroga a Directiva 77/799/CEE, xa recollía a obrigatoriedade do intercambio automático de información entre os Estados membros, ben que sobre categorías de renda e de patrimonio de carácter non financeiro e sobre a base de que a información estivese dispoñible. Co obxecto de ampliar ás contas financeiras o ámbito do intercambio automático de información entre os Estados membros, de forma compatible e coordinada co Estándar común de comunicación de información elaborado pola OCDE, aprobouse recentemente a Directiva 2014/107/UE do Consello, do 9 de decembro de 2014, que modifica a Directiva 2011/16/UE polo que se refire á obrigatoriedade do intercambio automático de información no ámbito da fiscalidade.

Ademais dos acordos internacionais e da directiva anteriormente citados, este real decreto encontra o seu fundamento, no ámbito de interno, no número 2 do artigo 1 e no artigo 29 bis, ambos da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria, relativos ás obrigas tributarias no ámbito da asistencia mutua, e máis especificamente na disposición adicional vixésimo segunda da citada Lei 58/2003, que establece a obriga das institucións financeiras de identificar a residencia dos titulares de determinadas contas financeiras e de subministrar información á Administración tributaria respecto de tales contas, así como

a obriga dos titulares das contas de identificar a súa residencia fiscal ante as institucións financeiras. Nesta disposición establécese así mesmo que, con carácter previo á referida subministración, as institucións financeiras están obrigadas a comunicar ás persoas físicas titulares das contas financeiras que a información sobre elas a que se refire este real decreto será comunicada á Administración tributaria e transferida ao Estado membro que corresponda conforme a Directiva 2011/16/UE.

Este real decreto incorpora ao ordenamento interno as normas de comunicación de información á Administración tributaria sobre contas financeiras e os procedementos de dilixencia debida que deben aplicar as institucións financeiras na obtención da dita información, para que, pola súa vez, a Administración tributaria poida intercambiar a información recibida, de forma automática, coa Administración correspondente do país ou xurisdición de residencia fiscal das persoas que teñan a titularidade ou o control da conta financeira, todo isto no marco da Directiva 2011/16/UE do Consello, modificada pola Directiva 2014/107/UE do Consello, do 9 de decembro de 2014, e do Acordo multilateral entre autoridades competentes sobre intercambio automático de información de contas financeiras.

Así mesmo, tendo en conta que a Directiva 2014/107/UE establece un ámbito de aplicación en xeral máis amplo que o establecido pola Directiva 2003/48/CE do Consello, do 3 de xuño de 2003, en materia de fiscalidade dos rendementos do aforro en forma de pagamento de xuros, e dispón a prevalencia da primeira sobre a segunda, resulta necesario suprimir os preceptos regulamentarios que traspoñen ao ordenamento interno a Directiva 2003/48/CE do Consello, co fin de evitar a duplicación das obrigas sobre comunicación de información, así como para adaptar o intercambio automático de información sobre contas financeiras á mencionada norma única internacional.

O real decreto estrutúrase en cinco artigos, tres disposicións adicionais, unha disposición transitoria, cinco disposicións derradeiras e un anexo.

O artigo 1 establece o obxecto do real decreto.

O artigo 2 define o ámbito subxectivo da obriga de identificación da residencia e información, a cuxa obriga se suxeitan as institucións financeiras previstas no anexo.

No artigo 3 régulase a obriga de identificar a residencia fiscal das persoas que teñan a titularidade ou o control de contas financeiras. Esta obriga de identificación é a peza clave sobre a cal se sustenta o sistema de intercambio de información, por canto o país ou xurisdición de residencia fiscal determina se a conta está suxeita ou non á obriga de informar. Por tanto, dado que a identificación da residencia fiscal é un paso previo e necesario para a comunicación de información e debe realizarse respecto da totalidade das contas financeiras da institución financeira, resulta necesaria a súa regulación como obriga independente.

A obriga de información recóllese no artigo 4. A diferenza da obriga de identificar a residencia fiscal, esta obriga de información límtase ás persoas que, tendo a titularidade ou o control de contas financeiras, sexan residentes fiscais nalgún dos países ou xurisdicións cos cales existe obriga de intercambiar información no ámbito da asistencia mutua. Coa finalidade de dotar de seguridade xurídica as institucións financeiras, prevese expresamente que a orde ministerial que aprobe a declaración informativa correspondente inclúa unha lista dos citados países ou xurisdicións.

Por último, polo que respecta ao articulado, no artigo 5 detállase o contido da información que cómpre subministrar.

Este real decreto resultará aplicable desde o 1 de xaneiro de 2016. En consecuencia, as institucións financeiras deberán subministrar por primeira vez á Administración tributaria a información relativa ao ano 2016. Esta primeira subministración de información terá lugar no ano 2017.

O anexo contén as normas e os procedementos de dilixencia debida que deberán aplicar as institucións financeiras respecto das contas financeiras abertas nelas para identificar a residencia fiscal das persoas que teñan a titularidade ou o control daquelas e determinar se tales contas están suxeitas á obriga de informar e, para este efectos,

distínguese entre contas preexistentes e contas novas. Pola súa vez, segundo o seu titular, distínguese entre contas de persoas físicas e contas de entidades.

Respecto das contas preexistentes, a identificación da residencia do titular baséase, fundamentalmente, en información previa de que dispoña a entidade e, en caso de contas de maior valor, establécense procedementos de revisión reforzados. As contas preexistentes de entidades, en canto non superen un determinado limiar, non están suxeitas a revisión, identificación ou comunicación de información.

Polo que se refire ás contas novas, a identificación da residencia fundaméntase na propia declaración do titular da conta e a institución financeira debe verificar a razoabilidade da dita declaración con base na información obtida con motivo da apertura da conta.

Así mesmo, no caso de entidades que non sexan institucións financeiras e se consideren entidades pasivas, establécense regras específicas para determinar a residencia fiscal das persoas que controlan tales entidades.

Finalmente, co fin dunha maior precisión interpretativa, o anexo incorpora unha sección específica que contén unha exhaustiva definición dos termos utilizados no presente real decreto. En particular, identifícanse contas reguladas no noso ordenamento que quedan excluídas da obriga de comunicar información por presentaren un baixo risco de utilización para eludir o imposto e seren similares a outras definidas con carácter xeral, entre as cales se inclúen as do anexo II do Acordo para a implementación da FATCA asinado entre os Estados Unidos e España.

Coa finalidade de que estas normas sexan plenamente compatibles coas establecidas por outros Estados membros e polos restantes países ou xurisdicións que subscribiron o mencionado acordo multilateral, na redacción do anexo respectouse, na medida do posible, a redacción orixinal da directiva unha vez realizadas as adecuacións necesarias. Así mesmo, e con esta mesma finalidade, as normas contidas neste real decreto deberanse interpretar conforme os comentarios da OCDE ao Modelo de acordo para a autoridade competente e ao Estándar común de comunicación de información.

Na súa virtude, por proposta do ministro de Facenda e Administracións Públicas, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 13 de novembro de 2015,

DISPOÑO:

Artigo 1. *Obxecto.*

O presente real decreto ten por obxecto a regulación das obrigas das institucións financeiras de identificar a residencia das persoas que teñan a titularidade ou o control de determinadas contas financeiras e de informar conforme a Directiva 2011/16/UE modificada pola Directiva 2014/107/UE do Consello, do 9 de decembro de 2014, polo que se refire á obrigatoriedade do intercambio automático de información no ámbito da fiscalidade e ao Acordo multilateral entre autoridades competentes sobre intercambio automático de información de contas financeiras, de conformidade co disposto no artigo 29 bis e na disposición adicional vixésimo segunda, ambos da Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

Artigo 2. *Ámbito subxectivo.*

Estarán suxeitas ás obrigas de identificación da residencia e información a que se refire o presente real decreto as institucións financeiras definidas nos termos establecidos na epígrafe A da sección VIII do anexo.

Artigo 3. *Obriga de identificar a residencia fiscal.*

As institucións financeiras deberán identificar a residencia fiscal das persoas que teñan a titularidade ou o control de contas financeiras conforme o previsto no anexo.

Artigo 4. *Obriga de información.*

Conforme o artigo 30.2 do Regulamento xeral das actuacións e procedementos de xestión e inspección tributaria e de desenvolvemento das normas comúns dos procedementos de aplicación dos tributos, aprobado mediante o Real decreto 1065/2007, do 27 de xullo, as institucións financeiras estarán obrigadas a presentar unha declaración informativa cando as persoas que teñan a titularidade ou o control das contas financeiras sexan residentes fiscais nalgún dos seguintes países ou xurisdicións:

a) Outro Estado membro da Unión Europea, calquera territorio a que lle sexa de aplicación a Directiva 2011/16/UE, modificada pola Directiva 2014/107/UE do Consello, do 9 de decembro de 2014, polo que se refire á obrigatoriedade do intercambio automático de información no ámbito da fiscalidade, ou calquera outro país ou xurisdición co cal a Unión Europea celebre un acordo en virtude do cal o país ou xurisdición deba facilitar a información especificada no artigo 5 deste real decreto.

b) Outro país ou xurisdición respecto do cal producise efectos o Acordo multilateral entre autoridades competentes sobre intercambio automático de información de contas financeiras co cal exista reciprocidade no intercambio de información.

c) Calquera outro país ou xurisdición con que España celebre un acordo en virtude do cal o país ou xurisdición deba facilitar a información especificada no artigo 5 deste real decreto conforme o disposto neste real decreto, co cal exista reciprocidade no intercambio de información.

Esta declaración informativa terá carácter anual e efectuarase na forma, lugar e prazo que se determine mediante orde do ministro de Facenda e Administracións Públicas, na cal se incluírá a lista dos países ou xurisdicións a que se refiren as letras a), b) e c) deste artigo, así como aquelas que se consideren participantes para efectos do disposto neste real decreto.

Artigo 5. *Información que cómpre subministrar.*

1. A información que cómpre subministrar, correspondente a cada unha das contas suxeitas a comunicación de información, será a seguinte:

a) Nome e apelidos ou razón social ou denominación completa, o domicilio, o ou os países ou xurisdicións de residencia e o NIF de toda persoa suxeita a comunicación de información que sexa titular da conta. No caso de contas cuxa titularidade corresponda a persoas físicas, adicionalmente deberanse comunicar o lugar e a data de nacemento.

Tratándose de contas cuxa titularidade corresponda a unha entidade, e que tras a aplicación dos procedementos de dilixencia debida conformes coas seccións V, VI e VII do anexo sexa identificada como entidade cunha ou varias persoas que exercen o control e que son persoas suxeitas a comunicación de información, deberase comunicar a información referida no parágrafo anterior respecto da entidade e de cada persoa suxeita a comunicación de información.

b) O número de conta.

c) Nome e número de identificación fiscal da institución financeira obrigada a comunicar información.

d) O saldo ou valor da conta ao final do ano natural considerado.

Tratándose dun contrato de seguro con valor en efectivo ou dun contrato de anualidades, tomarase o valor en efectivo ou o valor de rescate.

No caso de cancelación da conta no dito ano, comunicarase a súa cancelación.

e) No caso dunha conta de custodia:

1.º O importe bruto total en concepto de xuros, o importe bruto total en concepto de dividendos e o importe bruto total en concepto doutras rendas, xerados en relación cos activos depositados na conta, pagados ou anotados en cada caso na conta ou en relación con ela, durante o ano natural.

2.º Os ingresos brutos totais derivados da venda ou amortización de activos financeiros pagados ou anotados na conta durante o ano natural en que a institución financeira obrigada a comunicar información actuase como custodio, corredor, axente designado ou como representante en calquera outra calidade para o titular da conta.

f) No caso dunha conta de depósito, o importe bruto total de xuros pagados ou anotados na conta durante o ano natural.

g) No caso dunha conta non descrita nas letras e) e f) anteriores, o importe bruto total pagado ou anotado ao titular da conta en relación con ela durante o ano natural en que a institución financeira obrigada a comunicar información sexa o obrigado ou o debedor, incluído o importe total correspondente a amortizacións efectuadas ao titular da conta durante o ano natural.

A información comunicada debe especificar a moeda en que se denomina cada importe.

2. Malia o disposto no punto anterior, aplicaranse as seguintes excepcións respecto da información que cómpre subministrar:

a) Non será obrigatorio comunicar o NIF nin a data de nacemento no caso de contas preexistentes se o NIF ou a data de nacemento non se encontran nos rexistros da institución financeira e esta non está obrigada a recompilar estes datos de conformidade coa normativa aplicable.

Non obstante, a institución financeira tratará, razoablemente, de obter o NIF e a data de nacemento como máis tarde ao final do segundo ano natural seguinte ao ano en que se identificasen contas preexistentes como contas suxeitas a comunicación de información.

b) Non será obrigatorio comunicar o NIF se o país ou xurisdición de residencia non o expide.

c) Non será obrigatorio comunicar o lugar de nacemento salvo que se cumpran os seguintes requisitos:

1.º Que a institución financeira teña a obriga de obtelo e comunicalo, ou tivese tal obriga en virtude de calquera instrumento xurídico da Unión Europea que estivese en vigor en 5 de xaneiro de 2015.

2.º Que estea dispoñible nos datos susceptibles de busca electrónica que mantén a dita institución.

Disposición adicional primeira. *Transposición da Directiva 2011/16/UE modificada pola Directiva 2014/107/UE do Consello, do 9 de decembro de 2014, polo que se refire á obrigatoriedade do intercambio automático de información no ámbito da fiscalidade.*

Mediante este real decreto incorpóranse ao ordenamento interno as normas de comunicación de información á Administración tributaria sobre contas financeiras e os procedementos de dilixencia debida que deben aplicar as institucións financeiras na obtención da dita información establecidas na Directiva 2011/16/UE do Consello, modificada pola Directiva 2014/107/UE do Consello, do 9 de decembro de 2014, polo que se refire á obrigatoriedade do intercambio automático de información no ámbito da fiscalidade.

Disposición adicional segunda. *Interpretación conforme os comentarios da OCDE.*

As normas contidas neste real decreto, relativas ás obrigas das institucións financeiras de identificar a residencia das persoas que teñan a titularidade ou o control de determinadas contas financeiras e de informar sobre elas, deberanse interpretar conforme os comentarios da OCDE ao Modelo de acordo para a autoridade competente e ao Estándar común de comunicación de información.

Disposición adicional terceira. *Obriga de obter o número de identificación fiscal en relación co Acordo entre os Estados Unidos de América e o Reino de España para a mellora do cumprimento fiscal internacional e a implementación da Foreign Account Tax Compliance Act (FATCA).*

En relación coas contas preexistentes suxeitas a comunicación de información en virtude do establecido no Acordo entre os Estados Unidos de América e o Reino de España para a mellora do cumprimento fiscal internacional e a implementación da *Foreign Account Tax Compliance Act (FATCA)*, as institucións financeiras deberán obter durante o ano 2017 o NIF estadounidense das persoas que teñan a titularidade ou o control da conta financeira en caso de que non o obtivesen con anterioridade.

Disposición transitoria única. *Obrigas de información respecto de determinadas rendas obtidas por persoas físicas residentes noutros Estados da Unión Europea.*

Sen prexuízo do disposto no número un da disposición derradeira primeira deste real decreto, as obrigas de subministración de información a que se refiren os artigos 45 a 49 do Regulamento xeral das actuacións e procedementos de xestión e inspección tributaria e de desenvolvemento das normas comúns dos procedementos de aplicación dos tributos, aprobado mediante o Real decreto 1065/2007, do 27 de xullo, deberanse cumprir, en todo caso, en relación coa información que cómpre subministrar correspondente ao ano 2015.

Disposición derradeira primeira. *Modificación do Regulamento xeral das actuacións e procedementos de xestión e inspección tributaria e de desenvolvemento das normas comúns dos procedementos de aplicación dos tributos, aprobado mediante o Real decreto 1065/2007, do 27 de xullo.*

Introdúcense as seguintes modificacións no Regulamento xeral das actuacións e procedementos de xestión e inspección tributaria e de desenvolvemento das normas comúns dos procedementos de aplicación dos tributos, aprobado mediante o Real decreto 1065/2007, do 27 de xullo:

Un. Con efectos desde o 1 de xaneiro de 2016, suprímense a subsección 5.ª da sección 2.ª do capítulo V do título II, a disposición adicional décima, a disposición adicional décimo terceira e a disposición transitoria segunda.

Dous. Con efectos desde o 1 de xaneiro de 2017, suprímese o artigo 76.

Disposición derradeira segunda. *Modificación do Regulamento do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto 634/2015, do 10 de xullo.*

Con efectos para os períodos impositivos que se inicien a partir do 1 de xaneiro de 2015, modifícase o artigo 45 do Regulamento do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto 634/2015, do 10 de xullo, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 45. *Límites da acumulación das axudas ao sector cinematográfico.*

En cumprimento do disposto na normativa comunitaria, a dedución prevista no número 2 do artigo 36 da Lei do imposto resultará de aplicación sempre que se teñan en conta os seguintes límites:

- a) As producións que xeren dereito á referida dedución deberán ter un custo mínimo de 2 millóns de euros.
- b) A base da dedución non poderá superar o 80 por cento do custo total da produción.»

Disposición derradeira terceira. *Modificación do Regulamento de procedementos amigables en materia de imposición directa, aprobado polo Real decreto 1794/2008, do 3 de novembro.*

Con efectos a partir do 1 de xaneiro de 2016, introdúcese a seguinte modificación no Regulamento de procedementos amigables en materia de imposición directa, aprobado polo Real decreto 1794/2008, do 3 de novembro:

«Disposición transitoria única. *Réxime transitorio dos procedementos.*

O disposto nos artigos 2, 9.1 e 19.1 deste regulamento será de aplicación aos procedementos pendentes de terminación en 1 de xaneiro de 2016.»

Disposición derradeira cuarta. *Título competencial.*

Este real decreto apróbase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.14.^a da Constitución, que lle atribúe ao Estado a competencia en materia de facenda xeral.

Disposición derradeira quinta. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día 1 de xaneiro de 2016, salvo a disposición derradeira segunda, que entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 13 de novembro de 2015.

FELIPE R.

O ministro de Facenda e Administracións Públicas,
CRISTÓBAL MONTORO ROMERO

ANEXO**Normas de dilixencia debida***Sección I. Obrigas de dilixencia debida*

1. As institucións financeiras obrigadas a comunicar información deberán identificar a residencia fiscal das persoas que teñan a titularidade ou o control das contas financeiras mediante a aplicación dos procedementos de dilixencia debida das seccións II a VII.

Para estes efectos, as institucións financeiras obrigadas a comunicar información deberán contar con procedementos adecuados para o cumprimento das medidas de dilixencia debida e conservación de documentos.

2. As probas documentais, as declaracións do titular e demais información utilizada en cumprimento das obrigas de dilixencia debida poderanse conservar en formato orixinal ou mediante copias certificadas ou fotocopias, incluíndo medios de almacenamento electrónico.

As declaracións do titular poderanse realizar de calquera forma, incluídas as canles electrónicas e telefónicas, que lle permitan á institución financeira ter e gardar constancia do seu contido e data de emisión, e acreditar que foi efectuada polo titular da conta ou por quen o represente para estes efectos. O contido poderá constar nun ou en varios documentos e deberá incluír o compromiso do declarante de comunicar calquera cambio de circunstancias que poida afectar a súa condición, así como, polo menos, a seguinte información:

- a) Nome completo ou razón social.
- b) Enderezo completo do domicilio.
- c) País(es)/xurisdición(s) de residencia fiscal.
- d) Número de identificación fiscal de cada país/xurisdición de residencia fiscal, se foi emitido.
- e) Data de nacemento.

As declaracións do titular terán validez indefinida, salvo que se produza un cambio de circunstancias que poida afectar a súa condición.

Sección II. Requisitos xerais

A. Considerarase que unha conta é unha conta suxeita a comunicación de información a partir da data en que se a identifique como tal de acordo cos procedementos de dilixencia debida das seccións II a VII.

B. O saldo ou valor dunha conta determinarase o último día do ano natural.

C. As institucións financeiras obrigadas a comunicar información poderán:

– Recorrer aos servizos de terceiros para cumprir coas súas obrigas de comunicación de información e dilixencia debida; a responsabilidade do correcto cumprimento das citadas obrigas recaerá sobre aquelas.

– Aplicar a contas preexistentes os procedementos de dilixencia debida para contas novas e a contas de menor valor os procedementos de dilixencia debida para contas de maior valor, sen prexuízo de que se sigan aplicando as normas aplicables en xeral ás contas preexistentes.

Sección III. Dilixencia debida respecto de contas preexistentes de persoa física

A. Aplicaranse os seguintes procedementos ás contas preexistentes de persoa física para efectos de determinar a residencia fiscal.

B. Contas de menor valor.

Respecto ás contas de menor valor, as institucións financeiras poderán optar por aplicar o procedemento previsto no número 1 de se cumpriren os requisitos previstos nel ou o procedemento previsto no número 2 e seguintes.

1. Domicilio. Se a institución financeira ten rexistrado nos seus arquivos un domicilio actualizado da persoa física titular da conta, baseado en probas documentais, poderá considerar a dita persoa física como residente fiscal no país ou xurisdición en que estea situado o domicilio.

2. Busca en arquivos electrónicos. Se a institución financeira non aplica o previsto no punto anterior, deberá revisar os datos susceptibles de busca electrónica que posúa respecto de calquera dos seguintes indicios e aplicar o disposto nos números 3 a 6 seguintes:

- a) Identificación do titular da conta como residente noutro país ou xurisdición.
- b) Enderezo postal ou domicilio actual, incluído un apartado de correos, noutro país ou xurisdición.
- c) Un ou varios números de teléfono noutro país ou xurisdición e ningún número de teléfono en España.
- d) Ordes permanentes, excepto as relativas a contas de depósito, de transferencia de fondos a unha conta aberta noutro país ou xurisdición.
- e) Un poder notarial de representación vixente ou unha autorización de sinatura a favor dunha persoa domiciliada noutro país ou xurisdición, ou
- f) Instrucións de retención de correspondencia ou un enderezo para a recepción de correspondencia noutro país ou xurisdición en caso de que a institución financeira non teña ningún outro enderezo nos seus arquivos para o titular da conta.

3. Se na busca electrónica non se descobre ningún dos indicios do punto anterior, non será necesaria ningunha outra medida ata que se produza un cambio de circunstancias a raíz do cal se asocien un ou varios indicios coa conta ou ata que a conta se converta nunha conta de maior valor.

4. Se na busca electrónica se descobre algún dos indicios do número 2 anterior, letras a) a e), ou se se produce un cambio de circunstancias a raíz do cal se asocien un ou varios indicios coa conta, deberase considerar o titular da conta como residente fiscal en cada país ou xurisdición respecto do cal se encontrase algún indicio, salvo que se opte por aplicar a epígrafe B.6 e unha das excepcións da dita epígrafe sexa aplicable a esa conta.

5. Se na busca electrónica se descobre unha instrución para a retención de correspondencia ou un enderezo para a recepción de correspondencia e non se encontrou ningún outro enderezo nin ningún outro indicio enumerado no número 2 anterior, letras a) a e), para o titular da conta, deberase levar a cabo, na orde que resulte máis apropiada ás circunstancias, a busca nos arquivos en papel que se describe na epígrafe C.2 ou intentarase obter do titular da conta unha declaración ou probas documentais para determinar a súa residencia fiscal. Se coa busca en papel non se consegue establecer ningún indicio e non prospera o intento de obter a declaración ou as probas documentais, a institución financeira deberá comunicar na declaración informativa que a conta non está documentada.

6. Malia o achado de indicios doutro país ou xurisdición conforme o número 2 anterior, a institución financeira non terá que tratar o titular da conta como residente fiscal nese país ou xurisdición se:

- a) A información do titular da conta inclúe un enderezo postal ou un domicilio actualizados nese país ou xurisdición, un ou varios números de teléfono nese país ou xurisdición (e ningún número de teléfono en España), ou ordes permanentes (relativas a contas financeiras distintas de contas de depósito) de transferencia de fondos a unha conta aberta nese país ou xurisdición, e a institución financeira obtén, ou revisou previamente e conserva nos seus arquivos:

i) Unha declaración do titular da conta do(s) seu(s) país(es) ou xurisdición(s) de residencia fiscal que non inclúa ese país ou xurisdición, e

ii) Proba documental que confirme o ou os países ou xurisdicións de residencia fiscal incluídos na dita declaración.

b) A información do titular da conta inclúe un poder notarial de representación ou unha autorización de sinatura vixentes a favor dunha persoa domiciliada nese país ou xurisdición e a institución financeira obtén, ou revisou previamente e conserva nos seus arquivos:

i) Unha declaración do titular da conta do(s) seu(s) país(es) ou xurisdición(s) de residencia fiscal que non inclúa ese país ou xurisdición, ou

ii) Proba documental que determine a(s) residencia(s) fiscal/fiscais do titular da conta que sexa(n) distinta(s) da(s) dese país ou xurisdición.

C. Procedementos de revisión reforzada das contas de maior valor.

Respecto ás contas de maior valor, as institucións financeiras deberán aplicar os seguintes procedementos de revisión reforzada.

1. Busca en arquivos electrónicos. Respecto das contas de maior valor, a institución financeira deberá revisar os datos susceptibles de busca electrónica que manteña para achar calquera dos indicios descritos na epígrafe B.2.

2. Busca en arquivos en papel. Se as bases de datos susceptibles de busca electrónica da institución financeira conteñen campos para a inclusión e captura de toda a información descrita na epígrafe C.3, non será necesario buscar nos arquivos en papel. Nos casos en que as bases de datos electrónicas non poidan capturar toda esa información, a institución financeira tamén deberá revisar, respecto das contas de maior valor, o ficheiro mestre actual do cliente e, na medida en que non estean incluídos nel, os seguintes documentos asociados á conta que a dita institución obtívese nos últimos cinco anos para achar calquera dos indicios descritos na epígrafe B.2:

a) As probas documentais máis recentes recompiladas en relación coa conta.

b) O contrato ou a documentación de apertura de conta máis recente.

c) A documentación máis recente obtida pola institución financeira en aplicación dos procedementos establecidos conforme a Lei 10/2010, do 28 de abril, de prevención do branqueo de capitais e do financiamento do terrorismo, e a súa normativa de desenvolvemento, ou con outro propósito regulador.

d) Todo poder notarial de representación ou autorización de sinatura vixentes.

e) Toda orde permanente, excepto as relativas a contas de depósito, de transferencia de fondos que estea vixente.

3. Excepción nos casos en que as bases de datos conteñan suficiente información. A institución financeira non terá que proceder á busca nos arquivos en papel descrita na epígrafe C.2 na medida en que a súa información susceptible de busca electrónica inclúa o seguinte:

a) A condición do titular da conta respecto da súa residencia.

b) O domicilio e o enderezo postal do titular da conta que consten nos arquivos da institución financeira.

c) O número ou números de teléfono do titular da conta que, de ser o caso, consten nos arquivos da institución financeira.

d) No caso das contas financeiras distintas das contas de depósito, se existen ordes permanentes de transferencia de fondos da conta a outra conta, incluída unha conta doutra sucursal da institución financeira ou doutra institución financeira.

e) Se existe un enderezo para a recepción de correspondencia ou unha instrución para a retención de correspondencia actual para o titular da conta.

f) Se existe algún poder notarial de representación ou unha autorización de sinatura en relación coa conta.

4. Consulta ao xestor persoal sobre o seu coñecemento de feito. Ademais das obrigas previstas nos números 1 e 2 anteriores, deberase consultar o xestor persoal a que se lle asignase toda conta de maior valor, incluídas as contas financeiras agregadas a esa conta de maior valor, sobre o seu coñecemento de feito da residencia fiscal da persoa ou persoas que teñan a titularidade delas. Se o xestor persoal coñece de feito que esas persoas son residentes fiscais noutro país ou xurisdición, a institución financeira deberá telo en conta para efectos do cumprimento das obrigas dos artigos 3 e 4 deste real decreto.

5. Efectos do achado de indicios.

a) Se na revisión reforzada das contas de maior valor descrita anteriormente non se descobre ningún dos indicios da epígrafe B.2 e non se determina conforme o número 4 anterior que o seu titular é residente fiscal noutro país ou xurisdición, non será necesaria ningunha outra medida ata que se produza un cambio de circunstancias que provoque que se asocien un ou varios indicios coa conta.

b) Se na revisión reforzada das contas de maior valor descrita anteriormente se descobre algún dos indicios da epígrafe B.2, letras a) a e), ou se se produce un cambio de circunstancias posterior a raíz do cal se asocien un ou varios indicios coa conta, a institución financeira deberá tratar o titular da conta como residente fiscal en cada país ou xurisdición en relación co cal se encontrase algún indicio, salvo que opte por aplicar a epígrafe B.6 e unha das excepcións da dita epígrafe sexa aplicable a esa conta.

c) Se na revisión reforzada das contas de maior valor descrita anteriormente se descobre unha instrución para a retención de correspondencia ou un enderezo para a recepción de correspondencia e non se encontrou ningún outro enderezo nin ningún outro indicio enumerado na epígrafe B.2, letras a) a e), para o titular da conta, a institución financeira deberá obter do dito titular unha declaración ou probas documentais para determinar a súa residencia fiscal. Se non pode obter a declaración ou as probas documentais, a institución financeira deberá comunicar na declaración informativa que a conta non está documentada.

6. Se a conta preexistente de persoa física non é unha conta de maior valor en 31 de decembro de 2015, pero ao concluír un ano natural posterior pasou a selo, a institución financeira deberá levar a cabo os procedementos de revisión reforzada descritos nesta epígrafe C no ano natural seguinte ao ano en que a conta se converta nunha conta de maior valor. Se, baseándose nesa revisión, se identifica a conta como conta suxeita a comunicación de información, deberase comunicar anualmente a información exixida sobre a dita conta relativa ao ano en que se identifique como conta suxeita a comunicación de información e aos anos seguintes, a menos que o titular da conta deixe de ser unha persoa suxeita a comunicación de información.

7. Unha vez aplicados os procedementos de revisión reforzada descritos nesta epígrafe C a unha conta de maior valor, a institución financeira non estará obrigada a volver aplicalos en anos posteriores, coa excepción da consulta ao xestor persoal descrita no número 4 anterior. Non obstante, se a conta non está documentada, a institución financeira deberá volver aplicalos anualmente ata que a conta pase a estar documentada.

8. Se se produce un cambio de circunstancias relativo a unha conta de maior valor a raíz do cal se asocien coa conta un ou varios dos indicios descritos na epígrafe B.2, a institución financeira deberá tratar o titular da conta como residente fiscal en cada país ou xurisdición en relación co cal se encontrase algún indicio, salvo que opte por aplicar a epígrafe B.6 e unha das excepcións da dita epígrafe sexa aplicable a esa conta.

9. As institucións financeiras deberán pór en práctica procedementos para garantir que os xestores persoais identifiquen os cambios de circunstancias dunha conta. Por exemplo, de se lle notificar a un xestor persoal que o titular da conta ten un novo enderezo postal noutro país ou xurisdición, a institución financeira terá que considerar o novo

enderezo como un cambio de circunstancias e, de optar por aplicar a epígrafe B.6, terá que obter a documentación pertinente do titular da conta.

D. A revisión das contas preexistentes de maior valor de persoa física deberase finalizar como máis tarde o 31 de decembro de 2016. A revisión das contas preexistentes de menor valor de persoa física deberase finalizar como máis tarde o 31 de decembro de 2017.

E. Toda conta preexistente de persoa física que se identificase como conta suxeita a comunicación de información de conformidade coa presente sección deberase tratar como conta suxeita a comunicación de información en todos os anos seguintes, a menos que o titular da conta deixe de ser unha persoa suxeita a comunicación de información.

Sección IV. Dilixencia debida para contas novas de persoa física

Aplicaráselles os seguintes procedementos ás contas novas de persoa física.

A. En relación coas contas novas de persoa física, no momento da apertura da conta, a institución financeira deberá obter unha declaración, que poderá formar parte da documentación de apertura da conta, que lle permita determinar a residencia fiscal do titular da conta. Así mesmo, deberá verificar a razoabilidade de tal declaración sobre a base da información que a dita institución obtivese na apertura da conta, incluída toda a documentación recompilada en aplicación dos procedementos establecidos na Lei 10/2010, do 28 de abril, de prevención do branqueo de capitais e do financiamento do terrorismo, e a súa normativa de desenvolvemento.

B. De se producir un cambio de circunstancias relativo a unha conta nova de persoa física a raíz do cal a institución financeira coñeza ou poida coñecer que a declaración orixinal é incorrecta ou non fiable, a institución financeira non poderá confiar na declaración orixinal e deberá obter unha declaración válida que estableza a residencia fiscal do titular da conta.

Sección V. Dilixencia debida para contas preexistentes de entidade

Aplicaráselles os seguintes procedementos ás contas preexistentes de entidade.

A. Contas de entidade non suxeitas a revisión, identificación ou comunicación de información. A menos que a institución financeira opte por outro criterio, ben respecto de todas as contas preexistentes de entidade, ben por separado respecto de calquera grupo de tales contas identificado claramente, as contas preexistentes de entidade cuxo saldo ou valor agregado en 31 de decembro de 2015 non exceda un importe en euros que corresponda a 250.000 dólares estadounidenses non terán que ser obxecto de revisión, identificación ou comunicación de información ata que o seu saldo ou valor agregado exceda a dita cantidade o último día de calquera ano natural posterior.

B. Contas de entidade suxeitas a revisión. Deberase someter a revisión, de conformidade cos procedementos establecidos na epígrafe D, toda conta preexistente de entidade cuxo saldo ou valor agregado en 31 de decembro de 2015 exceda un importe en euros que corresponda a 250.000 dólares estadounidenses e toda conta preexistente de entidade que en 31 de decembro de 2015 non exceda a dita cantidade pero cuxo saldo ou valor agregado exceda a dita cantidade o último día de calquera ano natural posterior.

C. Contas de entidade que poden estar suxeitas a comunicación de información. Respecto das contas preexistentes de entidade descritas na epígrafe B anterior, unicamente se tratarán como contas que poden estar suxeitas a comunicación de información as contas cuxa titularidade corresponda a unha ou a varias entidades que sexan residentes fiscais noutro país ou xurisdición, ou a entidades que non son institucións financeiras (ENF) que sexan pasivas nas cales unha ou varias das persoas que exercen o control son persoas residentes fiscais noutro país ou xurisdición.

D. Procedementos de revisión para identificar contas de entidade que poden estar suxeitas a comunicación de información. En relación coas contas preexistentes de entidade descritas na epígrafe B anterior, as institucións financeiras deberán aplicar os seguintes procedementos de revisión:

1. Determinación da residencia fiscal da entidade.

a) Revisar a información que conserven con fins reguladores ou de relación co cliente (incluída a información recompilada segundo procedementos aplicados conforme a Lei 10/2010, do 28 de abril, de prevención do branqueo de capitais e do financiamento do terrorismo, e a súa normativa de desenvolvemento) para determinar a residencia fiscal do titular da conta. Para estes efectos, a información indicativa da residencia fiscal do titular da conta inclúe o lugar de constitución ou un domicilio noutro país ou xurisdición.

b) Se a información indica que o titular da conta é residente fiscal nun país ou xurisdición a que se refire o artigo 4 deste real decreto, a institución deberá tratar a conta como conta suxeita a comunicación de información a menos que obteña unha declaración do titular da conta ou determine razoablemente, baseándose na información de que dispoña ou que sexa pública, que o titular da conta non é unha persoa suxeita a comunicación de información.

2. Determinación da residencia fiscal das persoas que exercen o control dunha entidade que é unha ENF pasiva. En relación co titular dunha conta preexistente de entidade (incluídas as entidades que sexan persoas suxeitas a comunicación de información), a institución financeira deberá determinar se o titular da conta é unha ENF pasiva cunha ou con varias persoas que exercen o control e determinar a súa residencia fiscal. En caso de que algunha das persoas que exercen o control dunha ENF pasiva sexa unha persoa suxeita a comunicación de información, a conta deberase tratar como conta suxeita a comunicación de información. Para levar a cabo estas determinacións, a institución deberá seguir as indicacións das letras a), b) e c), na orde que resulte máis apropiada ás circunstancias.

a) Determinación de se o titular da conta é unha ENF pasiva. Co fin de determinar se o titular da conta é unha ENF pasiva, a institución deberá obter unha declaración do titular da conta para establecer a súa condición, a menos que teña información no seu poder ou que sexa pública, sobre a base da cal se poida determinar razoablemente que o titular da conta é unha ENF activa ou unha institución financeira distinta da entidade de investimento descrita na epígrafe A.6.b) da sección VIII que non sexa unha institución financeira dunha xurisdición participante.

b) Determinación das persoas que exercen o control do titular dunha conta. Co fin de determinar as persoas que exercen o control do titular dunha conta, a institución poderase basear en información obtida e conservada segundo procedementos aplicados conforme a Lei 10/2010, do 28 de abril, de prevención do branqueo de capitais e do financiamento do terrorismo, e a súa normativa de desenvolvemento.

c) Determinación da residencia fiscal dunha persoa que exerce o control dunha ENF pasiva. Co fin de determinar a residencia fiscal dunha persoa que exerce o control dunha ENF pasiva, a institución poderase basear en:

i) Información obtida e conservada segundo procedementos aplicados conforme a Lei 10/2010, do 28 de abril, de prevención do branqueo de capitais e do financiamento do terrorismo, e a súa normativa de desenvolvemento, no caso dunha conta preexistente de entidade cuxa titularidade corresponda a unha ou a varias ENF cuxo saldo ou valor agregado non exceda un importe en euros que corresponda a 1.000.000 de dólares estadounidenses, ou

ii) Unha declaración do titular da conta ou desa persoa que exerce o control do ou dos países ou xurisdicións en que a persoa que exerce o control sexa residente fiscal.

E. Prazos de revisión e procedementos adicionais aplicables ás contas preexistentes de entidade.

1. A revisión das contas preexistentes de entidade cuxo saldo ou valor agregado en 31 de decembro de 2015 exceda un importe en euros que corresponda a 250.000 dólares estadounidenses deberase concluír o 31 de decembro de 2017 como máis tarde.

2. A revisión das contas preexistentes de entidade cuxo saldo ou valor agregado en 31 de decembro de 2015 non exceda un importe en euros que corresponda a 250.000 dólares estadounidenses, pero exceda o dito importe en 31 de decembro dun ano posterior, deberase concluír no ano natural seguinte ao ano en que o saldo ou valor agregado da conta exceda o dito importe.

3. Se se produce un cambio de circunstancias relativo a unha conta preexistente de entidade a raíz do cal a institución financeira coñeza ou poida coñecer que a declaración ou calquera outra documentación asociada a unha conta é incorrecta ou non fiable, a dita institución deberá volver a determinar a condición da conta de conformidade cos procedementos establecidos na epígrafe D anterior.

Sección VI. Dilixencia debida para contas novas de entidade

Aplicaránelles os seguintes procedementos ás contas novas de entidade.

Procedementos de revisión para identificar contas de entidade que poden estar suxeitas a comunicación de información. En relación coas contas novas de entidade, as institucións financeiras deberán aplicar os seguintes procedementos de revisión:

1. Determinación da residencia fiscal da entidade.

a) A institución financeira deberá obter unha declaración, que poderá formar parte da documentación de apertura de contas, que lle permita determinar a(s) residencia(s) fiscal/fiscais do titular da conta. Así mesmo, deberá verificar a razoabilidade de tal declaración sobre a base da información que a dita institución obtivese na apertura da conta, incluída toda a documentación recompilada segundo procedementos aplicados conforme a Lei 10/2010, do 28 de abril, de prevención do branqueo de capitais e do financiamento do terrorismo, e a súa normativa de desenvolvemento. De a entidade certificar que non ten residencia fiscal, a institución financeira poderase basear no enderezo da oficina principal da entidade para determinar a residencia.

b) Se a declaración indica que o titular da conta é residente fiscal nun país ou xurisdición a que se refire o artigo 4 deste real decreto, a institución financeira deberá tratar a conta como conta suxeita a comunicación de información, a menos que determine razoablemente, baseándose en información de que dispoña ou que sexa pública, que o titular da conta non é unha persoa suxeita a comunicación de información en relación co dito país ou xurisdición.

2. Determinación da residencia fiscal das persoas que exercen o control dunha entidade que é unha ENF pasiva. En relación co titular dunha conta nova de entidade (incluídas as entidades que sexan persoas suxeitas a comunicación de información), a institución financeira deberá determinar se o titular da conta é unha ENF pasiva cunha ou con varias persoas que exercen o control e determinar a súa residencia fiscal. En caso de que algunha das persoas que exercen o control dunha ENF pasiva sexa unha persoa suxeita a comunicación de información, a conta deberase tratar como unha conta suxeita a comunicación de información. Para levar a cabo estas determinacións, a institución financeira deberá seguir as indicacións das letras a), b) e c), na orde que resulte máis apropiada ás circunstancias.

a) Determinación de se o titular da conta é unha ENF pasiva. Co fin de determinar se o titular da conta é unha ENF pasiva, a institución financeira deberase basear nunha declaración do titular da conta para establecer a súa condición, a menos que teña información no seu poder ou que sexa pública, sobre a base da cal se poida determinar

razoablemente que o titular da conta é unha ENF activa ou unha institución financeira distinta da entidade de investimento descrita na epígrafe A.6.b) da sección VIII que non sexa unha institución financeira dunha xurisdición participante.

b) Determinación das persoas que exercen o control do titular dunha conta. Co fin de determinar as persoas que exercen o control do titular dunha conta, a institución financeira poderase basear en información obtida e conservada segundo procedementos aplicados conforme a Lei 10/2010, do 28 de abril, de prevención do branqueo de capitais e do financiamento do terrorismo, e a súa normativa de desenvolvemento.

c) Determinación da residencia fiscal dunha persoa que exerce o control dunha ENF pasiva. Co fin de determinar a residencia fiscal dunha persoa que exerce o control dunha ENF pasiva, a institución financeira só se poderá basear nunha declaración do titular da conta ou desa persoa que exerce o control.

Sección VII. Normas especiais de dilixencia debida

Ao aplicar os procedementos de dilixencia debida anteriormente descritos, serán de aplicación as seguintes normas adicionais:

A. Cando as institucións financeiras obteñan declaracións do titular ou probas documentais, respecto das cales coñezan ou poidan chegar a coñecer que son incorrectas ou non fiables, non se poderán basear nelas co obxecto de determinar a condición do cliente e deberán pedir unha nova declaración do titular ou documentación adicional que xustifique a súa condición.

B. Procedementos alternativos aplicables ás contas financeiras cuxos titulares sexan persoas físicas beneficiarias dun contrato de seguro con valor en efectivo ou dun contrato de anualidades e para contratos colectivos de seguro con valor en efectivo ou contratos colectivos de anualidades.

a) A institución financeira poderá presumir que unha persoa física (distinta do propietario) beneficiaria dun contrato de seguro con valor en efectivo ou dun contrato de anualidades que reciba un capital por falecemento non é unha persoa suxeita a comunicación de información e poderá considerar que a dita conta financeira non é unha conta suxeita a comunicación de información, salvo que a dita institución teña coñecemento de feito ou poida chegar a coñecer que o beneficiario é unha persoa suxeita a comunicación de información. Considérase, para estes efectos, que a institución financeira pode chegar a coñecer que un beneficiario dun contrato de seguro con valor en efectivo ou dun contrato de anualidades é unha persoa suxeita a comunicación de información se a información obtida por ela e relacionada co beneficiario contén indicios de residencia fiscal nun país ou xurisdición ao cal se refire o artigo 4 deste real decreto, descritos na epígrafe B da sección III deste anexo. Se unha institución financeira ten coñecemento de feito ou pode chegar a coñecer que o beneficiario é unha persoa suxeita a comunicación de información, a dita institución deberá seguir os procedementos establecidos na referida epígrafe B da sección III.

b) A institución financeira poderá tratar unha conta financeira que constituía a participación dun membro nun contrato colectivo de seguro con valor en efectivo ou contrato colectivo de anualidades como unha conta financeira que non é unha conta suxeita a comunicación de información ata a data en que un importe sexa pagadoiro ao empregado/titular de certificado ou beneficiario, se a dita conta financeira cumpre os seguintes requisitos:

i) O tomador do seguro é a empresa e o dito seguro cobre vinte e cinco ou máis empregados/titulares de certificados.

ii) Os empregados/titulares de certificados teñen dereito a percibir a prestación correspondente e a designar beneficiarios en caso de que se produza a continxencia de falecemento, e

iii) O importe total que se lle deberá pagar a calquera empregado/titular de certificado ou beneficiario non excede un importe en euros que corresponda a 1.000.000 de dólares estadounidenses.

Por «contrato colectivo de seguro con valor en efectivo» enténdese un contrato de seguro con valor en efectivo que: i) ofrece cobertura a persoas físicas asociadas a través dun empregador, asociación profesional, sindicato ou outra asociación ou grupo, e ii) cobra unha prima por cada membro do grupo (ou membro dunha categoría do grupo) que se determina sen ter en conta as características de saúde individuais distintas da idade, o sexo e o hábito de fumar do membro (ou categoría de membro) do grupo.

Por «contrato colectivo de anualidades» enténdese un contrato de anualidades en virtude do cal os acredores son persoas físicas asociadas a través dun empregador, asociación profesional, sindicato ou outra asociación ou grupo.

C. Normas para a agregación do saldo de contas e para a conversión de moeda.

1. Agregación de contas de persoas físicas. Para determinar o saldo ou valor agregado das contas financeiras cuxo titular é unha persoa física, a institución financeira deberá agregar todas as contas abertas na propia institución ou nas entidades vinculadas, pero só na medida en que os sistemas computarizados da institución financeira vinculen as contas financeiras por referencia a un dato, como o número de cliente ou o NIF, e permitan a agregación dos saldos ou valores das contas. En particular, entenderase que non se cumpren os requisitos anteriores e que, polo tanto, non se deberá efectuar a dita agregación respecto ao correspondente titular da conta cando á institución financeira non lle estea permitido proporcionar a este un extracto integrado de todas as súas posicións como consecuencia de restricións legais derivadas da normativa de protección de datos.

Para a aplicación dos requisitos de agregación descritos no presente punto, a cada titular dunha conta financeira conxunta atribuiráselle o saldo ou valor íntegro da conta financeira conxunta.

Aquelas contas que teñan un saldo negativo deberanse computar con saldo cero.

2. Agregación de contas de entidades. Para determinar o saldo ou valor agregado das contas financeiras cuxo titular é unha entidade, a institución financeira deberá considerar todas as contas financeiras que estean abertas na propia institución ou nas entidades vinculadas, pero só na medida en que os sistemas computarizados da institución financeira vinculen as contas financeiras por referencia a un dato, como o número de cliente ou o NIF, e permitan a agregación dos saldos ou valores das contas. En particular, entenderase que non se cumpren os requisitos anteriores e que, polo tanto, non se deberá efectuar a dita agregación respecto ao correspondente titular da conta cando á institución financeira non lle estea permitido proporcionar a este un extracto integrado de todas as súas posicións como consecuencia de restricións legais derivadas da normativa de protección de datos.

Para a aplicación dos requisitos de agregación descritos neste punto, a cada titular dunha conta financeira conxunta atribuiráselle o saldo ou valor íntegro da conta financeira conxunta.

Aquelas contas que teñan un saldo negativo deberanse computar con saldo cero.

3. Norma especial de agregación aplicable aos xestores persoais. Para determinar o saldo ou valor agregado das contas financeiras que posúe unha persoa co fin de determinar se unha conta financeira é unha conta de maior valor, a institución financeira tamén deberá agregar aquelas contas respecto das cales un xestor persoal coñeza, ou poida chegar a coñecer que, directa ou indirectamente, son propiedade da dita persoa, están baixo o seu control ou foron creadas por ela (excepto se esa persoa intervéen en calidade de fiduciario).

4. Inclusión do equivalente noutras moedas en todos os importes. Entenderase que todos os importes inclúen os importes equivalentes noutras moedas, segundo o tipo de cambio publicado correspondente ao día en que se realice a conversión.

Sección VIII. Definicións de termos

Os seguintes termos terán o significado que se indica a continuación:

A. Institución financeira obrigada a comunicar información.

1. Por «institución financeira obrigada a comunicar información» enténdese toda institución financeira que non sexa unha institución financeira non obrigada a comunicar información, sempre que:

- i) Sexa unha institución financeira residente en España, con exclusión das sucursais da dita institución financeira situadas fóra de España, ou
- ii) Sexa unha sucursal dunha institución financeira non residente en España, cando a dita sucursal estea situada en España.

2. Por «institución financeira dunha xurisdición participante» enténdese: i) toda institución financeira residente nunha xurisdición participante, con exclusión das sucursais da dita institución financeira situadas fóra da xurisdición participante en cuestión, e ii) toda sucursal dunha institución financeira non residente nunha xurisdición participante, se a sucursal está situada na xurisdición participante en cuestión.

3. Por «institución financeira» enténdese unha institución de custodia, unha institución de depósito, unha entidade de investimento ou unha compañía de seguro específica.

4. Por «institución de custodia» enténdese toda entidade que posúe activos financeiros por conta de terceiros como parte importante da súa actividade económica. Unha entidade posúe activos financeiros por conta de terceiros como parte importante da súa actividade económica cando a renda bruta da entidade atribuíble á tenza dos activos financeiros e aos servizos financeiros conexos é igual ou superior ao 20 por cento da renda bruta obtida pola entidade durante o máis curto dos seguintes períodos:

- i) O período de tres anos concluído o 31 de decembro (ou o último día dun exercicio contable que non se corresponda co ano natural) anterior ao ano en que se realiza a determinación, ou
- ii) O tempo de existencia da entidade.

Inclúense nesta categoría, en particular, as empresas de servizos de investimento que desenvolvan a dita actividade.

5. Por «institución de depósito» enténdese toda entidade que acepta depósitos no curso ordinario da súa actividade bancaria ou similar. Inclúense nesta categoría, en particular, as entidades de crédito e as entidades que emitan medios de pagamento que poidan ser cargados con anterioridade ao seu uso.

6. Por «entidade de investimento» enténdese toda entidade:

a) Cuxa actividade económica principal consiste na realización dunha ou de varias das seguintes actividades ou operacións en nome ou en favor dun cliente:

i) Operacións con instrumentos do mercado monetario (cheques, letras, certificados de depósito, derivados, etc.); cambio de divisas, instrumentos dos mercados cambiario e monetario e instrumentos baseados en índices; valores negociables ou negociación de futuros de materias primas.

ii) Xestión de investimentos colectivos e individuais, ou

iii) Outras formas de investimento, administración ou xestión de activos financeiros ou diñeiro en nome de terceiros, ou ben

b) Cuxa renda bruta é atribuíble principalmente ao investimento, reinvestimento ou negociación en activos financeiros, se a entidade é xestionada por outra entidade que é, pola súa vez, unha institución de depósito, unha institución de custodia, unha compañía de seguros específica ou unha entidade de investimento descrita na epígrafe A.6.a).

Considérase que unha entidade ten por actividade económica principal a realización dunha ou de varias das actividades descritas na epígrafe A.6.a), ou que a súa renda bruta é atribuíble principalmente ao investimento, reinvestimento ou negociación en activos financeiros para efectos da epígrafe A.6.b) se a renda bruta da entidade atribuíble ás actividades en cuestión é igual ou superior ao 50 por cento da renda bruta obtida pola entidade durante o máis curto dos seguintes períodos: i) o período de tres anos concluído o 31 de decembro anterior ao ano en que se realiza a determinación, ou ii) o tempo de existencia da entidade.

Inclúense nesta categoría, en particular, as institucións de investimento colectivo, coa excepción das inmobiliarias ás cales lles sexa de aplicación a Lei 35/2003, do 4 de novembro, de institucións de investimento colectivo, e as entidades de capital risco.

Non se inclúen nesta categoría, en particular, o Fondo de Garantía de Depósitos de Entidades de Crédito e o Fondo de Garantía de Inversións.

A expresión «entidade de investimento» non inclúe as entidades que son ENF activas por cumprir calquera dos criterios indicados na epígrafe D.8, letras d) a g).

Esta epígrafe interpretarase de forma coherente coa definición de «institución financeira» expresada en termos similares nas recomendacións do Grupo de Acción Financeira Internacional.

7. Por «activos financeiros» enténdense os valores mobiliarios (por exemplo, as participacións no capital de sociedades, as participacións no capital ou nos beneficios de sociedades de persoas que teñen numerosos socios ou cotizan en mercados de valores recoñecidos; as notas promisorias, bonos e obrigacións e outros títulos de débeda), as participacións en sociedades de persoas, as materias primas, os *swaps* (por exemplo, os *swaps* de tipos de xuro, os *swaps* de divisas, os *swaps* de base, os acordos sobre tipos de xuro máximos ou mínimos, os *swaps* de materias primas, os *swaps* ligados a accións, os *swaps* de índices de accións e os acordos similares), os contratos de seguro ou os contratos de anualidades, ou calquera instrumento (con inclusión das opcións e os contratos de futuros ou a prazo) ligado a un valor mobiliario, unha participación nunha sociedade de persoa, un produto básico, un *swap*, un contrato de seguro ou un contrato de anualidades. A expresión «activos financeiros» non inclúe o xuro directo, non ligado a unha débeda, en bens inmobiliarios.

8. Por «compañía de seguros específica» enténdese toda entidade que sexa unha compañía de seguros (ou a sociedade de control dunha compañía de seguros) que ofrece un contrato de seguro con valor en efectivo ou un contrato de anualidades, ou que está obrigada a efectuar pagamentos en relación con eles.

Inclúense nesta categoría, en particular, as entidades aseguradoras autorizadas para operaren no ramo de vida, que desenvolvan a actividade sinalada no parágrafo anterior.

B. Institución financeira non obrigada a comunicar información.

1. Por «institución financeira non obrigada a comunicar información» enténdese toda institución financeira que é:

a) Unha entidade estatal, unha organización internacional ou un banco central, excepto en relación cun pagamento derivado dunha obriga froito dunha actividade financeira comercial do tipo das realizadas por unha compañía de seguros específica, unha institución de custodia ou unha institución de depósito.

b) Un fondo de pensións de participación ampla, un fondo de pensións de participación restrinxida, un fondo de pensións dunha entidade estatal, dunha organización internacional ou dun banco central, ou un emisor autorizado de tarxetas de crédito.

c) Un instrumento de investimento colectivo exento.

d) A entidade descrita na epígrafe B.1.e) da sección VIII do anexo I da Directiva 2011/16/UE, modificada pola Directiva 2014/107/UE do Consello, do 9 de decembro de 2014, polo que se refire á obrigatoriedade do intercambio automático de información no ámbito da fiscalidade, sempre que se cumpran as condicións establecidas nel.

Mediante orde do ministro de Facenda e Administracións Públicas poderanse determinar outras institucións financeiras non obrigadas a comunicar información que cumpran os requisitos previstos na epígrafe B.1.c) da sección VIII do anexo I da Directiva 2011/16/UE, modificada pola Directiva 2014/107/UE do Consello, do 9 de decembro de 2014, polo que se refire á obrigatoriedade do intercambio automático de información no ámbito da fiscalidade.

2. Por «entidade estatal» enténdese a Administración dun país ou xurisdición, as súas subdivisións políticas (incluídos os Estados federados, provincias, condados ou municipios), ou calquera organismo ou axencia institucional que pertenza na súa totalidade a este ou a calquera dos entes mencionados (cada un deles constitúe unha «entidade estatal»). Están incluídas nesta categoría as partes integrantes, entidades controladas e subdivisións políticas dun país ou xurisdición.

Enténdese:

a) Por «parte integrante» dun país ou xurisdición calquera persoa, organización, axencia, departamento, fondo, organismo ou outro órgano, calquera que sexa a súa denominación, que sexa unha autoridade estatal del. Os ingresos netos da autoridade estatal débense aboar na conta desta ou noutras contas do país ou xurisdición, sen que ningunha parte poida reverter en beneficio dun particular. Non se consideran parte integrante as persoas físicas que son monarcas, funcionarios ou administradores cando actúan a título persoal ou privado.

b) Por «entidade controlada» unha entidade que é formalmente diferente do país ou xurisdición ou que constitúe nalgún outro sentido unha entidade xurídica á parte, sempre:

i) Que a entidade estea controlada ou sexa propiedade, na súa totalidade, dunha ou de varias entidades estatais, directamente ou a través dunha ou de varias entidades controladas.

ii) Que os ingresos netos da entidade se aboen na conta desta ou nas contas dunha ou de varias entidades estatais, sen que ningunha parte dos ditos ingresos poida reverter en beneficio dun particular, e

iii) Que os activos da entidade se atribúan no momento da súa disolución a unha ou a varias entidades estatais.

Non se considera que os ingresos reverten en beneficio de particulares se estes son os beneficiarios dun programa público e as actividades do programa se levan a cabo para a poboación en xeral e o benestar común ou ben gardan relación coa xestión dalgunha instancia da Administración. Non obstante o anterior, considérase que os ingresos reverten en beneficio de particulares se son froito da utilización dunha entidade estatal para a realización dunha actividade comercial, como unha actividade bancaria comercial, que ofrezca servizos financeiros a particulares.

Inclúense nesta categoría, en particular, a Administración xeral do Estado, as administracións das comunidades autónomas, as entidades que integran a Administración local, as entidades de dereito público con personalidade xurídica propia vinculadas ou dependentes de calquera das administracións públicas e as entidades controladas por calquera das administracións públicas.

Teñen, así mesmo, a dita consideración o Instituto de Crédito Oficial e as entidades de análogo carácter das comunidades autónomas, o Consorcio de Compensación de Seguros, a Comisión Nacional do Mercado de Valores e o Fondo de Reestruturación Ordenada Bancaria (FROB).

3. Por «organización internacional» enténdese, para estes efectos, toda organización internacional ou organismo ou axencia institucional pertencente na súa totalidade á organización. Esta categoría comprende todas as organizacións intergubernamentais, incluídas as supranacionais: i) que están formadas principalmente por gobernos; ii) que teñen efectivamente un acordo de sede ou un acordo similar no esencial co Reino de España ou con outro país ou xurisdición, e iii) cuxos ingresos non reverten en beneficio de particulares.

4. Por «banco central» enténdese unha institución que, por lei ou normativa estatal, é a principal autoridade, distinta do Goberno do país ou xurisdición, emisora de instrumentos destinados a circular como medios de pagamento. A dita institución pode incluír unha axencia institucional independente do Goberno do país ou xurisdición, que pode ser ou non propiedade total ou parcial do país ou xurisdición. Inclúese nesta categoría, en particular, o Banco de España.

5. Por «fondo de pensións de participación ampla» enténdese un fondo establecido coa finalidade de ofrecer prestacións por xubilación, incapacidade ou falecemento, ou calquera combinación destas, a beneficiarios que sexan ou fosen empregados (ou persoas designadas por estes) dun ou de varios empregadores como contrapartida de servizos prestados, coa condición de que o fondo:

a) Non teña ningún beneficiario con dereito a máis do 5 por cento dos activos do fondo.

b) Estea suxeito á normativa estatal e facilite información á Administración tributaria.

c) Cumpra, polo menos, un dos requisitos seguintes:

i) Que o fondo estea globalmente exento de impostos sobre os rendementos do investimento, ou que os ditos rendementos estean suxeitos a tributación diferida ou tributen a un tipo reducido, pola súa condición de plan de xubilación ou de pensións.

ii) Que o fondo obteña polo menos o 50 por cento das achegas totais, distintas das transferencias de activos a partir doutros plans descritos na epígrafe B, números 5, 6 e 7, ou a partir de contas de xubilación e pensión descritas na epígrafe C.17.a), dos empregadores promotores.

iii) Que a distribución ou o reintegro de cantidades a partir do fondo só estea autorizado en caso de se produciren feitos específicos relacionados coa xubilación, a incapacidade ou o falecemento, con excepción das rendas distribuídas para o seu investimento noutros fondos de pensións descritos na epígrafe B, números 5, 6 e 7, ou contas de xubilación e pensión descritas na epígrafe C.17.a), ou que a distribución ou o reintegro de cantidades antes de tales feitos específicos dea lugar a penalizacións, ou

iv) Que as achegas dos empregados ao fondo (con exclusión de certas achegas compensatorias autorizadas) estean limitadas en función dos ingresos percibidos polo empregado, ou ben que non poidan exceder, anualmente, un importe en euros que corresponde a 50.000 dólares estadounidenses, aplicando as normas de agregación de contas e de conversión de moeda expostas na sección VII, epígrafe C.

Inclúense nesta categoría, en particular, os fondos regulados polo texto refundido da Lei sobre fondos e plans de pensións, aprobado polo Real decreto legislativo 1/2002, do 29 de novembro, e as entidades definidas no artigo 64 do texto refundido da Lei de ordenación e supervisión dos seguros privados, aprobado polo Real decreto legislativo 6/2004, do 29 de outubro, cando nunha mutualidade de previsión social todos os seus mutualistas sexan empregados, os seus socios protectores ou promotores sexan as empresas, institucións ou empresarios individuais en que presten os seus servizos e as prestacións que se outorguen sexan unicamente consecuencia de acordos de previsión entre estas e aqueles, así como toda outra entidade comparable regulada no ámbito das comunidades autónomas.

6. Por «fondo de pensións de participación restrinxida» enténdese un fondo establecido coa finalidade de ofrecer prestacións por xubilación, incapacidade ou falecemento a beneficiarios que sexan ou fosen empregados (ou persoas designadas por estes) dun ou de varios empregadores como contrapartida de servizos prestados, coa condición de:

a) Que o fondo teña menos de 50 partícipes.

b) Que os promotores do fondo sexan un ou varios empregadores que non sexan entidades de investimento nin ENF pasivas.

c) Que as achegas ao fondo de empregados e empregadores, con exclusión das transferencias de activos a partir das contas de xubilación e pensión descritas na epígrafe

C.17.a), estean limitadas en función dos ingresos percibidos polo empregado e a remuneración aboada ao empregado, respectivamente.

d) Que os partícipes que non sexan residentes no país ou xurisdición en que estea establecido o fondo non teñan dereito a máis do 20 por cento dos activos do fondo.

e) Que o fondo estea suxeito á normativa estatal e facilite información á Administración tributaria.

7. Por «fondo de pensións dunha entidade estatal, unha organización internacional ou un banco central» enténdese un fondo establecido por unha entidade estatal, unha organización internacional ou un banco central coa finalidade de ofrecer prestacións por xubilación, incapacidade ou falecemento aos seus beneficiarios ou partícipes que sexan ou fosen empregados (ou persoas designadas por estes), ou que non sexan nin fosen empregados, se as prestacións ofrecidas a tales beneficiarios ou partícipes son a contrapartida de servizos persoais prestados á entidade estatal, á organización internacional ou ao banco central.

8. Por «emisor autorizado de tarxetas de crédito» enténdese unha institución financeira que cumpre os seguintes requisitos:

a) A institución financeira ten condición de institución financeira unicamente porque é un emisor de tarxetas de crédito que acepta depósitos só cando un cliente fai un pagamento que excede o saldo debido por operacións coa tarxeta e o excedente non é reembolsado inmediatamente ao cliente.

b) A institución financeira aplica, a partir do 1 de xaneiro de 2016 ou desde antes desa data, medidas e procedementos destinados ben a impedir que un cliente faga sobrepagamentos que excedan un importe en euros correspondente a 50.000 dólares estadounidenses, ou ben a garantir que todo sobrepagamento dun cliente que exceda o dito importe lle sexa reembolsado nun prazo de 60 días, aplicando en cada caso as normas de agregación de contas e de conversión de moeda expostas na sección VII, epígrafe C. Para estes efectos, o sobrepagamento realizado polo cliente non se refire a saldos acredores que inclúan cargos controvertidos, pero si inclúe os saldos acredores derivados da devolución de mercadorías.

9. Por «instrumento de investimento colectivo exento» enténdese unha entidade de investimento regulado como instrumento de investimento colectivo, sempre e cando a titularidade de todos os intereses no instrumento de investimento colectivo corresponda ás seguintes entidades ou se exerza a través delas: i) unha sociedade de capital cuxo capital social se negocie regularmente nun ou en varios mercados de valores recoñecidos; ii) unha sociedade de capital que sexa unha entidade vinculada dunha sociedade de capital descrita no inciso i); iii) unha entidade estatal; iv) unha organización internacional; v) un banco central, ou vi) unha institución financeira, con excepción das descritas na sección VIII, epígrafe D.7 ii).

C. Conta financeira.

1. Por «conta financeira» enténdese unha conta aberta nunha institución financeira, comprendidas as contas de depósito, as contas de custodia e:

a) No caso dunha entidade de investimento, toda participación en capital ou en débeda na institución financeira. Non obstante o anterior, o termo «conta financeira» non inclúe ningunha participación en capital ou débeda nunha entidade que sexa unha entidade de investimento exclusivamente por: i) asesorar un cliente e actuar en nome deste, ou ii) xestionar carteiras para un cliente, e actuar en nome deste, para fins de investimento, xestión ou administración de activos financeiros depositados en nome do cliente nunha institución financeira distinta da entidade considerada.

b) No caso das institucións financeiras non descritas na epígrafe C.1.a), toda participación en capital ou débeda na institución financeira, se o tipo de participación en

cuestión se determinou co obxecto de eludir a comunicación de información de conformidade co artigo 5.

c) Os contratos de seguro con valor en efectivo e os contratos de anualidades ofrecidos por unha institución financeira, ou que esta manteña, distintos das rendas vitalicias, inmediatas, intransferibles e non ligadas a investimento, emitidas a unha persoa física, que monetizan unha pensión ou unha prestación por incapacidade vinculadas a unha conta que sexa unha conta excluída.

O termo «conta financeira» non inclúe as contas que sexan contas excluídas.

2. Por «conta de depósito» enténdese toda conta comercial, conta corrente, conta de aforro ou conta a prazo, ou outra conta identificada mediante un certificado de depósito, de aforro, de investimento ou de débeda, ou un instrumento similar, aberta nunha institución financeira no curso ordinario da súa actividade bancaria ou similar. As contas de depósito comprenden tamén as cantidades que posúa unha compañía de seguros conforme un contrato de investimento garantido ou un acordo similar para o pagamento ou anotación na conta dos correspondentes xuros.

3. Por «conta de custodia» enténdese unha conta, distinta dun contrato de seguros ou dun contrato de anualidades, na cal se deposita un ou varios activos financeiros en beneficio dun terceiro.

4. Por «participación no capital» enténdese, no caso das sociedades de persoas que sexan institucións financeiras, tanto unha participación no capital como nos beneficios da sociedade de persoas. No caso da entidade a que se refire a epígrafe B.1.d) da sección VIII do anexo I deste real decreto, con natureza de institución financeira, considérase que posúe unha participación no capital calquera persoa considerada fideicomitente, ou beneficiario da totalidade ou dunha parte da dita entidade, ou calquera outra persoa física que exerza o control efectivo final sobre a dita entidade, incluso a través dunha cadea de control ou propiedade. As persoas terán a consideración de beneficiarias da dita entidade se teñen dereito a percibir, directa ou indirectamente (por exemplo, a través dun axente designado), unha distribución obrigatoria, ou poden percibir, directa ou indirectamente, unha distribución discrecional con cargo á dita entidade.

5. Por «contrato de seguro» enténdese un contrato, distinto dos contratos de anualidades, conforme o cal o emisor acorda pagar un importe en caso de que se materialice unha contingencia especificada que entrañe un falecemento, enfermidade, accidente, responsabilidade ou risco patrimonial.

6. Por «contrato de anualidades» enténdese un contrato en virtude do cal o emisor acorda efectuar pagamentos durante un período determinado total ou parcialmente por referencia á expectativa de vida dunha ou de varias persoas físicas. Inclúense neste termo, en particular, as rendas temporais ou vitalicias ofrecidas polas entidades aseguradoras autorizadas para operar no ramo de vida.

Para os efectos de calcular o saldo ou valor da conta financeira, a institución financeira obrigada a comunicar información poderá utilizar, de ser o caso, o valor de capitalización a que se refire a Orde EHA/3481/2008, do 1 de decembro, pola que se aproba o modelo 189 de declaración informativa anual acerca de valores, seguros e rendas.

7. Por «contrato de seguro con valor en efectivo» enténdese un contrato de seguro (distinto dun contrato de reaseguro entre dúas compañías aseguradoras) que ten un valor en efectivo.

8. Por «valor en efectivo» enténdese a maior das cantidades seguintes: i) o importe que teña dereito a percibir o tomador do seguro como consecuencia do rescate ou a resolución do contrato (determinado sen computar a posible redución en concepto de penalización por rescate ou préstamo sobre a póliza), e ii) o importe que o tomador do seguro poida tomar en préstamo en virtude do contrato ou con relación a este.

A expresión «valor en efectivo» non comprende os importes pagadoiros por razón dun contrato de seguro:

a) Exclusivamente con motivo do falecemento dunha persoa física asegurada nun contrato de seguro de vida.

b) En concepto de prestación por danos persoais ou enfermidade ou outra prestación indemnizatoria por perda económica derivada da materialización do risco asegurado.

c) En concepto de devolución dunha prima pagada anteriormente (menos o custo dos gastos de seguro, con independencia de que se aplicasen ou non) por un contrato de seguro (distinto dun contrato de anualidades ou de seguro de vida ligado a un investimento) debido á cancelación ou resolución do contrato, a unha mingua de exposición ao risco durante a vixencia do contrato, ou a un novo cálculo da prima por rectificación da notificación ou erro similar.

d) En concepto de dividendos do tomador da póliza, distintos dos dividendos cando termine o contrato, sempre e cando os dividendos garden relación cun contrato de seguro no cal as únicas prestacións pagadoiras sexan as descritas na epígrafe C.8.b), ou

e) En concepto de devolución de prima anticipada ou depósito de prima por un contrato de seguro no cal a prima é pagadoira cunha periodicidade mínima anual, se o importe da prima anticipada ou o depósito de prima non excede a seguinte prima anual que se deba aboar conforme o contrato.

Para os efectos de calcular o saldo ou valor da conta financeira, a institución financeira obrigada a comunicar información poderá utilizar, de ser o caso, o valor de rescate a que se refire a Orde EHA/3481/2008, do 1 de decembro, pola que se aproba o modelo 189 de declaración informativa anual acerca de valores, seguros e rendas.

9. Por «conta preexistente» enténdese:

a) Unha conta financeira que se manteña aberta en 31 de decembro de 2015 nunha institución financeira obrigada a comunicar información.

b) Toda conta financeira dun titular, sexa este persoa física ou entidade, con independencia da data de apertura da conta, se:

i) O titular tamén ten na institución financeira obrigada a comunicar información nunha entidade vinculada a esta en España unha conta financeira que é unha conta preexistente conforme a epígrafe C.9.a).

ii) A institución financeira obrigada a comunicar información e, se procede, a entidade vinculada a esta en España, trata as dúas contas financeiras antes mencionadas, e calquera outra conta financeira do titular que teña a consideración de conta preexistente conforme esta letra b), como unha soa conta financeira para efectos do cumprimento dos estándares de coñecemento establecidos na sección VII, epígrafe A, e da determinación do saldo ou valor de calquera das contas financeiras cando aplica os limiares fixados para as contas.

iii) No que se refire ás contas financeiras suxeitas aos procedementos establecidos na Lei 10/2010, do 28 de abril, de prevención do branqueo de capitais e do financiamento do terrorismo, e a súa normativa de desenvolvemento, a institución financeira obrigada a comunicar información está autorizada a dar cumprimento aos ditos procedementos para a conta financeira baseándose nos resultados da aplicación dos mencionados procedementos á conta preexistente descrita na epígrafe C.9.a), e

iv) A apertura da conta financeira non require que o titular presente información nova, adicional ou modificada acerca del, diferente á establecida neste anexo.

10. Por «conta nova» enténdese unha conta financeira aberta nunha institución financeira obrigada a comunicar información a partir do 1 de xaneiro de 2016, a menos que sexa tratada como conta preexistente de conformidade coa epígrafe C.9.b).

11. Por «conta preexistente de persoa física» enténdese unha conta preexistente cuxo titular ou titulares é unha ou son varias persoas físicas.

12. Por «conta nova de persoa física» enténdese unha conta nova cuxo titular ou titulares é unha ou son varias persoas físicas.

13. Por «conta preexistente de entidade» enténdese unha conta preexistente cuxo titular ou titulares é unha ou son varias entidades.

14. Por «conta de menor valor» enténdese unha conta preexistente de persoa física cun saldo ou valor agregado en 31 de decembro de 2015 que non excede un importe en euros que corresponde a 1.000.000 de dólares estadounidenses.

15. Por «conta de maior valor» enténdese unha conta preexistente de persoa física cun saldo ou valor agregado en 31 de decembro de 2015 ou de calquera ano posterior que excede un importe en euros que corresponde a 1.000.000 de dólares estadounidenses.

16. Por «conta nova de entidade» enténdese unha conta nova cuxo titular ou titulares é unha ou son varias entidades.

17. Por «conta excluída» enténdese calquera das contas seguintes:

a) Unha conta de xubilación ou pensión que cumpre os requisitos seguintes:

i) A conta está suxeita á lexislación aplicable ás contas persoais de xubilación ou forma parte dun plan de xubilación ou de pensións rexistrado ou regulado que ofrece prestacións de xubilación ou pensión (incluídas prestacións por incapacidade ou falecemento).

ii) A conta goza dunha fiscalidade favorable (é dicir, os ingresos na conta, que do contrario terían que tributar, son deducibles ou están excluídos da renda bruta do titular ou tributan a un tipo reducido, ou os rendementos da investimento que produce a conta están suxeitos a tributación diferida ou tributan a un tipo reducido).

iii) Débese comunicar información sobre a conta á Administración tributaria.

iv) Os reintegros da conta están supeditados a que se acade unha idade de xubilación especificada, a unha incapacidade ou ao falecemento, ou están suxeitos a penalización de se realizaren antes de materializarse eses feitos, e

v) Ou ben i) as achegas anuais non poden exceder un importe en euros que corresponde a 50.000 dólares estadounidenses, ou ben ii) a achega máxima á conta ao longo de toda a vida non pode exceder un importe en euros que corresponde a 1.000.000 de dólares estadounidenses; aplicaranse en cada caso as normas de agregación de contas e de conversión de moeda establecidas na sección VII, epígrafe C.

Unha conta financeira que, polo demais, cumpra o requisito establecido na epígrafe C.17.a.v) non deixará de cumprir o dito requisito simplemente polo feito de poder recibir activos ou fondos transferidos dunha ou de varias contas financeiras que cumpran o disposto na epígrafe C.17, letras a) ou b), ou transferidos dun ou de varios fondos de pensións que cumpran os requisitos da epígrafe B.5, B.6 ou B.7.

Enténdense incluídas neste concepto, en particular, as contas representativas das achegas e contribucións aos sistemas de previsión social a que fan referencia os artigos 51 e 53 da Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non residentes e sobre o patrimonio.

b) Unha conta que cumpre os requisitos seguintes:

i) A conta está suxeita á lexislación aplicable aos instrumentos de investimento para fins distintos da xubilación e négociase regularmente nun mercado de valores recoñecido, ou a conta está suxeita á lexislación aplicable aos instrumentos de aforro para fins distintos da xubilación.

ii) A conta goza dunha fiscalidade favorable (é dicir, os ingresos na conta, que do contrario terían que tributar, son deducibles ou están excluídos da renda bruta do titular ou tributan a un tipo reducido, ou os rendementos do investimento que produce a conta están suxeitos a tributación diferida ou tributan a un tipo reducido).

iii) Os reintegros da conta están supeditados ao cumprimento de criterios específicos relacionados coa finalidade da conta de investimento ou aforro (por exemplo, a oferta de prestacións educativas ou médicas), ou están suxeitos a penalización de se realizaren antes de que se cumpran tales criterios, e

iv) As achegas anuais non poden exceder un importe en euros que corresponde a 50.000 dólares estadounidenses; para estes efectos, aplicaranse as normas de agregación de contas e de conversión de moeda expostas na sección VII, epígrafe C.

Unha conta financeira que, polo demais, cumpra o requisito establecido na epígrafe C.17.b.iv) non deixará de cumprir o dito requisito polo simple feito de poder recibir activos ou fondos transferidos dunha ou varias contas financeiras que cumpran o disposto na epígrafe C.17, letras a) ou b), ou transferidos dun ou varios fondos de pensións que cumpran os requisitos da epígrafe B.5, B.6 ou B.7.

Enténdense incluídos neste concepto, en particular, os plans individuais de aforro sistemático descritos na disposición adicional terceira da Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non residentes e sobre o patrimonio, e os plans de aforro a longo prazo descritos na disposición adicional vixésimo sexta da citada lei.

c) Un contrato de seguro de vida cuxo período de cobertura finaliza antes de que o asegurado cumpra 90 anos, sempre que o contrato cumpra os seguintes requisitos:

i) Que as primas periódicas, que non son decrecentes co tempo, sexan pagadoiras cunha periodicidade anual como mínimo durante o período de vixencia do contrato ou ben ata que o asegurado cumpra 90 anos se este segundo período é máis curto.

ii) Que o contrato non teña un valor ao cal poida acceder ningunha persoa (mediante reintegro, préstamo ou outro medio) sen resolución do contrato.

iii) Que o importe pagadoiro con motivo da cancelación ou resolución do contrato (excluída a prestación por falecemento) non poida exceder o importe agregado das primas aboadas conforme o contrato, menos a suma dos gastos por falecemento, enfermidade, accidente ou outros motivos (con independencia de que se aplicasen ou non) polo período ou períodos de vixencia do contrato e todos os importes aboados con anterioridade á cancelación ou resolución do contrato, e

iv) Que o cesionario do contrato non manteña este por razón do seu valor.

d) Unha conta cuxa titularidade exclusiva corresponde a un patrimonio sucesorio, se a documentación da conta inclúe unha copia do testamento ou certificado de defunción do causante.

e) Unha conta establecida en conexión con calquera dos feitos seguintes:

i) Unha sentenza ou mandato xudicial.

ii) Unha venda, intercambio ou arrendamento de bens inmobles ou mobles, sempre que a conta cumpra os requisitos seguintes:

– Que os fondos da conta procedan exclusivamente do depósito dun pagamento á conta, como garantía de execución, de contía suficiente para garantir unha obriga directamente relacionada coa operación, ou dun pagamento similar, ou procedan dun activo financeiro depositado na conta en conexión coa venda, intercambio ou arrendamento dos bens.

– Que a conta se abra e se utilice exclusivamente como garantía de execución da obriga do comprador de pagar o prezo da compra dos bens, da obriga do vendedor de pagar calquera pasivo continxente, ou da obriga do arrendador ou do arrendatario de pagar calquera dano dos bens arrendados, de conformidade co contrato de arrendamento.

– Que os activos da conta, incluídas as rendas xeradas por ela, se vaian pagar ou distribuír doutro modo en beneficio do comprador, do vendedor, do arrendador ou do arrendatario (se procede, en cumprimento da obriga de tal persoa) no momento da venda, intercambio ou cesión dos bens ou da terminación do arrendamento.

– Que a conta non sexa unha conta de marxe ou similar aberta en conexión coa venda ou intercambio dun activo financeiro, e

– Que a conta non estea asociada cunha conta das descritas na epígrafe C.17.f).

iii) A obriga asumida por unha institución financeira que xestiona un préstamo garantido por bens inmobles de apartar unha porción dun pagamento para destinala exclusivamente a facilitar o pagamento ulterior de impostos ou seguros relacionados cos bens inmobles.

iv) A obriga asumida por unha institución financeira de facilitar exclusivamente o pagamento ulterior de impostos.

f) Unha conta de depósito que cumpre os requisitos seguintes:

i) A conta existe exclusivamente porque un cliente fai un pagamento que excede o saldo debido por operacións cunha tarxeta de crédito ou outras liñas de crédito renovables e o excedente non é reembolsado inmediatamente ao cliente, e

ii) A institución financeira aplica, a partir do 1 de xaneiro de 2016 ou desde antes desa data, medidas e procedementos destinados ben a impedir que un cliente faga sobrepagamentos que excedan un importe en euros correspondente a 50.000 dólares estadounidenses, ben a garantir que todo sobrepagamento dun cliente que exceda o dito importe lle sexa reembolsado nun prazo de 60 días, aplicando en ambos os casos as normas de conversión de moeda expostas na sección VII, epígrafe C. Para estes efectos, o sobrepagamento realizado polo cliente non se refire a saldos acredores que inclúan cargos controvertidos, pero si inclúe os saldos acredores derivados da devolución de mercadorías.

g) As seguintes contas:

1. Os seguros colectivos que instrumentan compromisos por pensións en aplicación da disposición adicional primeira do texto refundido da Lei de regulación de plans e fondos de pensións, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2002, do 29 de novembro, sempre que as achegas se determinen mediante convenio colectivo entre a empresa e os representantes sindicais ou por lei.

2. Unha conta representativa das achegas a patrimonios protexidos das persoas con discapacidade a que fan referencia o artigo 54 e a disposición adicional décimo oitava da Lei 35/2006, do 28 de novembro, do imposto sobre a renda das persoas físicas e de modificación parcial das leis dos impostos sobre sociedades, sobre a renda de non residentes e sobre o patrimonio.

3. Unha conta preexistente (coa excepción dun contrato de anualidades), cun saldo anual inferior a un importe en euros correspondente a 1.000 dólares estadounidenses, que teña a consideración de conta inactiva.

Mediante orde do ministro de Facenda e Administracións Públicas poderanse determinar outras contas excluídas que cumpran os requisitos previstos na epígrafe C.17.g) da sección VIII do anexo I da Directiva 2011/16/UE, modificada pola Directiva 2014/107/UE do Consello, do 9 de decembro de 2014, polo que se refire á obrigatoriedade do intercambio automático de información no ámbito da fiscalidade.

D. Conta suxeita a comunicación de información.

1. Por «conta suxeita a comunicación de información» enténdese unha conta financeira aberta nunha institución financeira obrigada a comunicar información, e cuxa titularidade corresponda a unha ou varias persoas suxeitas a comunicación de información, ou a unha ENF pasiva na cal unha ou varias das persoas que exercen o control son persoas suxeitas a comunicación de información, coa condición de que fose determinada como tal en aplicación dos procedementos de dilixencia debida que se describen nas seccións II a VII.

2. Por «persoa suxeita a comunicación de información» enténdese unha persoa residente fiscal noutro país ou xurisdición a que se refire o artigo 4 deste real decreto distinta: i) dunha sociedade de capital cuxo capital social se negocie regularmente nun ou en varios mercados de valores recoñecidos; ii) dunha sociedade de capital que sexa unha entidade vinculada dunha sociedade de capital descrita no inciso i); iii) dunha entidade estatal; iv) dunha organización internacional; v) dun banco central, ou vi) dunha institución financeira.

3. Por «persoa residente fiscal noutro país ou xurisdición» enténdese unha persoa física ou entidade que reside nese país ou xurisdición conforme a súa lexislación tributaria, ou o patrimonio sucesorio dun causante residente nese país ou xurisdición.

Para estes efectos, unha entidade, xa sexa unha sociedade de persoas, unha sociedade de persoas de responsabilidade limitada ou un instrumento xurídico similar, que careza de residencia fiscal será tratada como residente no país ou xurisdición en que estea situado o seu lugar de administración efectiva.

4. Por «xurisdición participante» enténdese:

a) Outro Estado membro da Unión Europea, calquera territorio a que sexa de aplicación a Directiva 2011/16/UE, modificada pola Directiva 2014/107/UE do Consello, do 9 de decembro de 2014, polo que se refire á obrigatoriedade do intercambio automático de información no ámbito da fiscalidade, ou calquera outro país ou xurisdición con que a Unión Europea celebre un acordo en virtude do cal o país ou xurisdición deba facilitar a información especificada no artigo 5.

b) Outro país ou xurisdición respecto do cal producise efectos o Acordo multilateral entre autoridades competentes sobre intercambio automático de información de contas financeiras.

c) Calquera outro país ou xurisdición con que España celebre un acordo en virtude do cal o país ou xurisdición deba facilitar a información especificada no artigo 5 conforme o disposto neste real decreto.

5. Por «persoas que exercen o control» enténdense as persoas físicas que controlan unha entidade; o dito termo débese interpretar de acordo co disposto no artigo 4 da Lei 10/2010, do 28 de abril, de prevención do branqueo de capitais e do financiamento do terrorismo, e nos artigos 8 e 9.5 do Real decreto 304/2014, do 5 de maio, polo que se aproba o Regulamento da Lei 10/2010, do 28 de abril, de prevención do branqueo de capitais e do financiamento do terrorismo.

6. A abreviatura «ENF» designa toda entidade que non é unha institución financeira.

7. Por «ENF pasiva» enténdese:

i) Unha ENF que non é unha ENF activa ou

ii) Unha entidade de investimento descrita na epígrafe A.6.b) que non é unha institución financeira dunha xurisdición participante.

8. Por «ENF activa» enténdese calquera ENF que cumpre algún dos criterios seguintes:

a) Menos do 50 por cento da renda bruta obtida pola ENF durante o ano natural precedente é renda pasiva, e menos do 50 por cento dos activos posuídos pola ENF durante o ano natural precedente son activos que xeran renda pasiva ou cuxa tenza ten por obxecto a xeración de renda pasiva.

b) O capital social da ENF négociase regularmente nun mercado de valores recoñecido, ou ben a ENF é unha entidade vinculada a unha entidade cuxo capital se negocia regularmente nun mercado de valores recoñecido.

c) A ENF é unha entidade estatal, unha organización internacional ou un banco central ou unha entidade pertencente na súa totalidade a un ou a varios dos anteriores.

d) As actividades da ENF consisten substancialmente na tenza (total ou parcial) das accións en circulación dunha ou varias filiais que desenvolven unha actividade económica distinta da dunha institución financeira, ou na prestación de servizos ás ditas filiais e no seu financiamento, ben que unha entidade non será considerada ENF activa se opera (ou se presenta) como un fondo de investimento, como nos casos dun fondo de investimento privado, dun fondo de capital risco, dun fondo de compra con financiamento alleo ou como un instrumento de investimento cuxo obxecto sexa adquirir ou financiar sociedades e manter despois unha participación no seu activo fixo con fins de investimento.

e) A ENF non ten aínda actividade económica nin tivo anteriormente, pero inviste capital en activos coa intención de levar a cabo unha actividade distinta da dunha

institución financeira, sempre e cando a ENF non se poida acoller a esta excepción unha vez transcorrido un prazo de 24 meses contados a partir da súa constitución inicial.

f) A ENF non foi unha institución financeira nos últimos cinco anos e encóntrase en proceso de liquidación dos seus activos ou de reorganización con vistas a continuar ou reiniciar unha actividade distinta da de institución financeira.

g) A actividade principal da ENF consiste no financiamento e cobertura das operacións realizadas con entidades vinculadas que non sexan institucións financeiras, ou en nome de tales entidades, e a ENF non presta servizos de financiamento ou cobertura a ningunha entidade que non sexa unha entidade vinculada, sempre que a actividade económica principal de calquera grupo de entidades vinculadas destas características sexa distinta da dunha institución financeira, ou

h) A ENF cumpre todos os requisitos seguintes:

i) Está establecida e opera no seu país ou xurisdición de residencia fiscal exclusivamente con fins relixiosos, benéficos, científicos, artísticos, culturais, deportivos ou educativos; ou está establecida e opera no seu país ou xurisdición de residencia fiscal como organización profesional, asociación de promoción de intereses comerciais, cámara de comercio, organización sindical, organización agrícola ou hortícola, asociación cívica ou organización exclusivamente dedicada á promoción do benestar social.

ii) Está exenta do imposto sobre a renda no seu país ou xurisdición de residencia.

iii) Non ten accionistas ou socios que sexan beneficiarios efectivos ou propietarios da súa renda ou dos seus activos.

iv) A lexislación aplicable do país ou xurisdición de residencia fiscal da ENF ou os seus documentos de constitución impiden a distribución de rendas ou activos da ENF a particulares ou entidades non benéficas, ou a súa utilización en beneficio destes, excepto no desenvolvemento da actividade benéfica da ENF, ou como pagamento dunha contraprestación razoable por servizos recibidos, ou como pagamento do que constituiría un prezo xusto de mercado polas propiedades adquiridas pola entidade, e

v) A lexislación aplicable do país ou xurisdición de residencia fiscal da ENF, ou os seus documentos de constitución, exixen que, tras a liquidación ou disolución da ENF, todos os seus activos se distribúan a unha entidade estatal ou outra organización sen ánimo de lucro, ou se revertan á Administración do país ou xurisdición de residencia fiscal da ENF ou dunha subdivisión política del.

E. Disposicións diversas.

1. Por «titular da conta» enténdese a persoa rexistrada ou identificada pola institución financeira na cal está aberta a conta como titular dunha conta financeira. As persoas distintas dunha institución financeira que sexan titulares dunha conta financeira en beneficio ou por conta doutra persoa como representante, custodio, axente designado, signatario, asesor de investimentos ou como intermediario non terán o tratamento de titulares da conta para os efectos deste anexo, que si terá esoutra persoa. No caso dun contrato de seguro con valor en efectivo ou dun contrato de anualidades, o titular da conta é calquera persoa con dereito a dispor do valor en efectivo ou a modificar o beneficiario do contrato. En caso de que ningunha persoa poida dispor do valor en efectivo nin modificar o beneficiario do contrato, o titular da conta será toda persoa designada como propietaria no contrato e toda persoa que adquira o dereito á percepción do pagamento en virtude dos termos do contrato. No momento do vencemento dun contrato de seguro con valor en efectivo ou dun contrato de anualidades, considerarase titular da conta toda persoa que teña dereito a percibir un pagamento por razón do contrato.

2. Por «entidade» enténdese unha persoa xurídica ou instrumento xurídico, como unha sociedade de capital, unha sociedade de persoas, aquela a que se refire a epígrafe B.1.d) da sección VIII do anexo do presente real decreto ou unha fundación.

3. Unha entidade é unha «entidade vinculada» a outra entidade se: i) unha das dúas entidades controla a outra; ii) ambas as entidades soportan un control común, ou iii) as dúas entidades son entidades de investimento recollidas na epígrafe A.6.b), están baixo a

mesma dirección e a dita dirección cumpre as obrigas de dilixencia debida aplicables ás ditas entidades de investimento. Para estes efectos, o control inclúe a participación directa ou indirecta en máis do 50 por cento do capital dunha entidade e a posesión de máis do 50 por cento dos dereitos de voto nela.

4. Por «NIF» enténdese o número de identificación fiscal dun contribuínte (ou o seu equivalente funcional de non existir número de identificación fiscal).

5. Por «proba documental» enténdese calquera das seguintes:

a) Un certificado de residencia emitido por un organismo do Estado autorizado para o efecto (por exemplo, unha Administración ou órgano desta, ou unha entidade local) do país ou xurisdición no cal o beneficiario alega ter a súa residencia fiscal.

b) Respecto dunha persoa física, calquera identificación válida emitida por un organismo do Estado autorizado para o efecto (por exemplo, unha Administración ou órgano desta, ou unha entidade local) na cal conste o nome da persoa e que se utilice habitualmente para efectos de identificación.

c) Respecto dunha entidade, toda documentación oficial emitida por un organismo do Estado autorizado para o efecto (por exemplo, unha Administración ou órgano desta, ou unha entidade local) na cal conste o nome da entidade e o domicilio da súa sede no país ou xurisdición en que a entidade alegue ter a súa residencia fiscal ou no país ou xurisdición de constitución da entidade.

Para estes efectos, o domicilio da sede dunha entidade é, en xeral, o do sitio en que está situado o seu lugar de administración efectiva; non se considerará domicilio da sede dunha entidade o enderezo da institución financeira en que a entidade teña aberta unha conta, un apartado de correos ou un enderezo utilizado exclusivamente para a recepción de correspondencia, excepto que tal enderezo sexa o único utilizado pola entidade e que figure como o enderezo do domicilio social da entidade nos documentos de constitución desta. Tampouco se considera domicilio da sede dunha entidade un enderezo que se facilita coa instrución de reter toda a correspondencia dirixida a ese enderezo.

d) Calquera estado financeiro auditado, informe crediticio dun terceiro, declaración de quebra ou informe dun regulador do mercado de valores.

En relación coas contas preexistentes de entidade, as institucións financeiras obrigadas a comunicar información poderán empregar como proba documental calquera clasificación dos arquivos da institución respecto do titular da conta que se determinase sobre a base dun sistema de codificación estándar no sector, que fose rexistrada pola institución consonte as súas prácticas comerciais normais para a aplicación dos procedementos previstos conforme a Lei 10/2010, do 28 de abril, de prevención do branqueo de capitais e do financiamento do terrorismo, e a súa normativa de desenvolvemento (excepto para fins tributarios), e que fose establecida por ela antes da data utilizada para clasificar a conta financeira como conta preexistente, coa condición de que a institución financeira non coñeza ou non poida chegar a coñecer que esa clasificación é incorrecta ou non é fiable.

6. Por «número de conta» enténdese o número de identificación asignado pola institución financeira para distinguila doutras contas abertas nela, incluíndo no dito termo un elemento funcional equivalente.

Sección IX. Normas adicionais sobre comunicación de información e dilixencia debida para a información sobre contas financeiras

1. Cambio de circunstancias.

Por «cambio de circunstancias» enténdese, en particular, todo cambio que dea lugar á inclusión de nova información relevante sobre a condición dunha persoa ou de información que non concorde coa condición asignada á dita persoa. Así mesmo, considérase cambio de circunstancias toda inclusión de nova información ou modificación da información existente respecto do titular dunha conta, incluída a adición dun novo titular ou a substitución ou outro cambio do titular da conta, e toda inclusión de nova información ou modificación da información

existente respecto das contas asociadas á conta considerada (débense aplicar as normas de agregación de contas descritas na epígrafe C, puntos 1, 2 e 3, da sección VII) se tal modificación ou inclusión de información afecta a condición do titular da conta. Se unha institución financeira se baseou na proba de domicilio descrita na epígrafe B.1 da sección III deste anexo e se produce un cambio de circunstancias a raíz do cal a dita institución financeira coñeza ou poida chegar a coñecer que a proba documental (ou outra documentación equivalente) orixinal é incorrecta ou non é fiable, a institución financeira deberá obter, como máis tarde o último día do ano natural, ou 90 días naturais despois da notificación ou descubrimento dese cambio de circunstancias, unha declaración e novas probas documentais que lle permitan determinar a(s) residencia(s) fiscal/fiscais do titular da conta. Se a institución non pode obter a declaración e as novas probas documentais nese prazo, deberá aplicar o procedemento de busca en arquivos electrónicos descrito na epígrafe B, números 2 a 6, da sección III.

2. Residencia das institucións financeiras e concepto de sucursal.

A determinación dos conceptos de residencia e sucursal realizarase aplicando a normativa sobre residencia fiscal e establecementos permanentes recollida na Lei 27/2014, do 27 de novembro, do imposto sobre sociedades, e no texto refundido da Lei do imposto sobre a renda de non residentes, aprobado polo Real decreto legislativo 5/2004, do 5 de marzo.

No caso da entidade a que se refire a epígrafe B.1.d) da sección VIII do anexo do presente real decreto con natureza de institución financeira, con independencia da súa residencia fiscal, considérase que está suxeita ás obrigas establecidas neste real decreto se un ou varios dos seus fiduciarios son residentes en España, excepto se a dita entidade lle comunica a outra xurisdición participante, por ter nesta a súa residencia fiscal, toda a información a que se refire o artigo 5 deste real decreto respecto das contas suxeitas a comunicación de información da dita entidade.

Así mesmo, serán de aplicación as seguintes regras especiais respecto ás institucións financeiras distintas da mencionada no parágrafo anterior:

a) Se non teñen residencia fiscal (por exemplo, porque son consideradas fiscalmente transparentes), considerarase que están suxeitas ás obrigas establecidas neste real decreto e serán, polo tanto, institucións financeiras obrigadas a comunicar información:

- Se están constituídas conforme a lexislación española.
- Se o seu lugar de administración, incluída a súa administración efectiva, se encontra en España, ou
- Se están suxeitas a supervisión financeira en España.

b) Se son residentes en España e noutra ou noutras xurisdicións participantes, estarán suxeitas ás obrigas de comunicación de información e dilixencia debida do país ou xurisdición no cal teñan abertas a súa conta ou contas financeiras.

3. Contas inactivas e contas que non están documentadas.

Considérase que unha conta preexistente é unha conta inactiva cando: (i) o titular da conta non efectuase operacións con esa conta ou con calquera outra da súa titularidade na institución financeira durante os tres anos anteriores; (ii) o titular da conta non tivese contacto coa institución financeira por cuestións relacionadas con esa ou con calquera outra conta da súa titularidade na mesma institución durante os seis anos anteriores; (iii) a conta sexa tratada como conta inactiva conforme os procedementos operativos habituais da institución financeira e (iv) tratándose dun contrato de seguro con valor en efectivo, a institución financeira non contactase co titular da conta por cuestións relacionadas con esta ou con calquera outra conta da súa titularidade aberta na citada institución durante os seis anos anteriores.

En canto ás contas que non estean documentadas, a súa comunicación á Administración tributaria realizarase nos termos previstos na correspondente orde do ministro de Facenda e Administracións Públicas.